

het
WILE
NEST

Voor Dames-, Heren- en
Kinderkleding
naar

NIEK VAN HUNNIK
Opheusden - Ochten - Zetten

Grote sortering
en
lage prijzen.

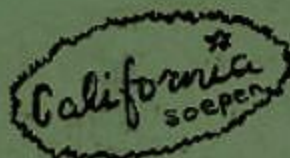
Van Sartre tot Woodhouse
en van Sokrates tot
Chroestjef.

Je vindt het allemaal in
de Pocket-Boeken!

Nu reeds 1500 Nederlandse
titels.

Kom af en toe eens vrij-
blijvend in onze grote
voorraad neuzen.

BOEKHANDEL B.O.S.
ZETTEN

100% kwaliteit.

Buitengewoon fraaie
geschenken.

Vraag ons premieboekje.

Fa. H.J. HOUPST, Bakkerstraat 16 Zetten

Het adres voor:

Manufacturen - dameshoeden - handschoenen - shawls -
petten enz.

Stoffen - japonnen en rokjes.

Huishoudelijke artikelen - speelgoederen en alle
schoolbehoeften.

het UILENEST

SCHOOLBLAD, UITGAANDE VAN DE CHRISTELIJKE H.B.S. TE ZETTEN.

Redactie: B.Bode
W.Kuyper

A.Chaigneau
E.Poortermans

Adviseur: de heer J.Lubbers

VAN DE REDAKTIETAFEL

Wij hebben vernomen, dat ook de laatste schoolkrant met veel animo gelezen is, hoewel het ons telkens weer moeilijk valt een nieuwe krant uit te laten komen wegens de weinige KOPIE.

Wij hangen wel overal aanplakbiljetten, maar ieder loopt er langs, leest, en vergeet weer. Daarom vragen wij nogmaals dringend: zijn er niet velen op school, die ons aan een stukje kunnen helpen; wij zouden hierbij ook een beroep op de leraren willen doen.

Wij hebben deze keer twee tekeningen in de kopiebus gevonden, waarvan wij die van Betteke Schik gekozen hebben. Gelukkig dat wij dit schooljaar nog een nieuwe tekening gevonden hebben. Wij danken haar hier hartelijk voor. Zij ontvangt de toegezegde boekebon.

Dan danken wij in dit nummer de schoolraad voor het tonen van hun medewerking aan onze krant. We zouden ook graag weer wat puzzles in onze kopiebus willen vinden voor onze liefhebbers(sters).

Wij wensen iedereen verder veel succes met het werken voor de paasrapporten.

Redactie.

We stellen het zeer op prijs jullie in enkele artikelen iets te leren over honkbal. Deze artikelen zijn geschreven door iemand, die wel zeer bevoegd is tot dit schrijven, nl. de heer J.H.Urbanus!

HONKBAL

Een korte geschiedschrijving en verklaring van dit fascinerende spel.

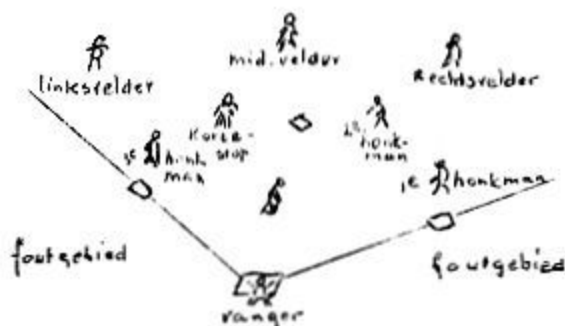
Honkbal staat de laatste tijd in toenemende mate in de publieke belangstelling door de fraaie successen, welke het Nederlandse team heeft bereikt. Het slaagde er namelijk in twee malen achtereenvolgend (1956 en 1957) het Europese kampioenschap te veroveren. Er zijn er echter nog velen, die zich met ons verheugen op deze successen, doch zich tegelijkertijd afvragen: "Wat is dit voor een sport en hoe wordt dit nu precies gespeeld?" Ik wil trachten deze "stille supporters" enige opheldering te verstrekken, doch verwacht U niet alles over honkbal in deze artikelen te vinden, daarvoor is de ruimte te beperkt. (Belangstellende lezers verwijs ik naar het boek "Dat is honkbal!!") Allereerst iets over ontstaan en geschiedenis van het honkbalspel. Ondanks ijverig speuren zijn de "geleerden" het niet eens waar de honkbal sport is ontsproten. De een beweert, dat het afkomstig is uit Engeland, waar men een soortgelijk spel "rounders" genaamd speelde, een ander weer, dat in de omstreken van New York de vroegere enthousiastelingen van cricket een spel ontwikkelden "The New York Game", waaruit het honkbal ontstond. Waar men het echter wel over eens is, is het jaar 1845, waarin Alexander J. Cartwright de eerste officieel bekende spelregels opstelde en een honkbalveld tekende, dat heden ten dage nog steeds in dezelfde vorm is gehandhaafd. Hierna is de geschiedenis vrij nauwkeurig bekend. Het spel verbreidde zich snel in Amerika, vooral tijdens de burgeroorlog (1861-1865). De Zuidelijke gevangenen zagen namelijk met verbazing en zeer geïnteresseerd het spel door hun bewakers beoefenen en het duurde niet lang of zij speelden met evenveel vuur als hun bewakers. Echter de afstanden waren te groot om door de amateurclubs overbrugd te worden, doch de oprichting van diverse professional teams nam ook deze hindernis en binnen één eeuw heeft de honkbal sport zich de plaats van "nationale sport" in de Verenigde Staten verworven.

Al spoedig volgde verbreiding van honkbal in andere landen en thans is de situatie zo, dat het ook in geheel Midden-Amerika, Canada (in de zomer), Japan en verschillende landen van Zuid-Amerika als populairste sport geldt en in vele andere landen wordt beoefend. In Nederland werd in 1912 gestart, doch men had hier te kampen met "Koning Voetbal", die oppermachtig was. De vooruitgang was dan ook slechts gering en eigenlijk alleen in Amsterdam en Haarlem. Pas na de tweede wereldoorlog volgde verbreiding buiten deze twee bolwerken (waar men toen zeer intensief speelde) en langzaam maar zeker komen ook verschillende andere provincies onder bekoring van dit spel. Op het ogenblik speelt men honkbal in geheel Zuid-Holland, Utrecht, Noord-Brabant, Nijmegen, Almelo en andere plaatsen. In het noorden en uiterste zuiden wordt echter nog niet gespeeld en er ligt dus nog veel terrein braak. Ook hier zal naar mijn overtuiging de honkbalsport in de toekomst zijn plaats wel veroveren.

Een honkbalteam bestaat uit 9 spelers, het moet eigenlijk worden gespeeld op een speciaal honkbalveld, maar ook andere velden zijn hiervoor geschikt. In Nederland speelt men altijd op de velden die 's winters voor voetbal gebruikt worden.

Om beurten gaan beide teams "het veld in" of "aan slag". Een team, dat zich in het veld bevindt, heeft dan een

verdedigende taak; het moet trachten het scoren van een punt door haar tegenstander te voorkomen. De opstelling in het veld is dan:

Zoals U tevens op de tekening kunt zien bestaat het honkbalveld in

eerste instantie uit een vierkant, waarvan de zijden $27\frac{1}{2}$ m lang zijn. Degene, die dit vierkant heeft afgelopen en daarbij dus achtereenvolgens het eerste, tweede en derde honk en de thuisplaats (zijn punt van uitgang) heeft aangeraakt heeft een punt gescoord.

De "honken" zijn "kussens" en de thuisplaat is een rubberplaat. De lijnen van de thuisplaat naar eerste en derde honk zijn doorgetrokken en elke geslagen bal welke achter dit vierkant doch binnen deze lijnen terecht komt is in spel.

Van de partij, die aan slag is komt telkenmale een speler aan slag. Deze stelt zich dan op naast de thuisplaat en voor de achtervanger, hij heeft in zijn handen een slag-hout, dat ongeveer 90 cm lang is en vanaf een zijde steeds dikker wordt (maximaal 7 cm.); het is rond. Hij moet proberen de bal (23 cm. omtrek), die de werper van de tegenpartij over de thuisplaat gooit te slaan. Lukt hem dit en komt de bal terecht binnen de foutlijnen (zie boven) dan moet hij gaan lopen en proberen het eerste honk te bereiken, vóórdat de bal op dit honk gespeeld is. Vervolgens moet hij naar het tweede honk lopen enz. Slaagt hij erin, zonder uitgemaakt te worden het "rondje" af te leggen dan heeft hij een punt voor zijn partij gescoord. Op deze weg bedreigen hem echter vele gevaren.

"Dit artikel van de bekende honkballer zal in ons volgende nummer vervolgd worden".

DE RAI

Over 't geheel genomen was de tentoonstelling van dit jaar niet van zo'n groot gehalte als andere jaren.

Als trekpleister gold deze keer een zweefauto waar zoveel mensen omheen stonden, dat je er nauwelijks bij kon komen. De enorme toeloop kwam ook voor een groot gedeelte door het nieuwe gebouw, wat voor Nederland ook al iets bijzonders is. Gelukkig

kreeg ik de gelegenheid de drukte te ontlopen en een proefrit te maken met een demonstratie van de Lancia.

Het was een nieuw type sportwagen nl. de "Flavia", waar men er 500 van dacht te verkopen. Verder was het opmerkelijk dat ook de Amerikaanse autofabrikanten hun heil gaan zoeken in kleinere wagens de zg. compact-cars, omdat er tegenwoordig vooral in de exportlanden meer vraag is naar kleine wagens dan naar die enorme "salons", die de Amerikanen plachten te fabriceren. Met het oog op de naderende vakanties was het ook op de caravanstands enorm druk en wat er op dat gebied vervaardigd wordt is haast niet te geloven, het zijn gewoon bungalows op wielen; maar ja, de prijzen zijn er ook wel naar!!!!

Wij zullen ons echter nog tevreden moeten stellen met een fiets of voor meer geroutineerde fietsers een bromfiets.

De Coureur.

RARE AUTO IMPRESSIES

Bent U ook op de Rai geweest? Of bent U nog steeds aan het afbetalen? Nou ik ben er wel geweest. Je bent er ook zo met de auto, een uurtje rijden, auto parkeren, half uurtje lopen en mits U entree betaalt komt U in aanmerking een auto van dichtbij te bekijken.

Zij staan er zo deftig en parmantig voor zich uit te glimmen. Op hun Paasbest draaien daar 6 vehikels seniel in het rond, u nu eens uitnodigend het portier openhoudend, dan weer eens hun geluiden uit hun binnenste prijsgevend en dit alles fijntjes afgewisseld met wat krampachtige knip-oogjes van de koplampen. Wanneer dit niet genoeg mocht zijn om U over te halen, het stalen gedrocht te kopen, is er altijd wel een grammofoonplaat bij de hand om U op te dreunen: "1 op 16, gaat 120 km., ruime gezinswagen, prima acceleratievermogen, 12 volts accu". De man stopt vanzelf als U om een folder vraagt, die U in een speciale daarvoor meegebrachte koffer stopt.

U zult zo tientallen auto's ontmoeten, met ieder een onwaarschijnlijk aantal wereldrecords, die U een betere kijk moeten geven op hun prestaties. De keuze wordt er niet bepaald gemakkelijker door, maar dat is ook niet de bedoeling van zo'n uitstalling. Een andere legt meer nadruk op het trouwe, lieftallige van zijn verschijning, zijn fans bestaan dan ook hoofdzakelijk uit dames, die niet kunnen rijden.

O, wat wordt die koffer zwaar van dat papier. Gezinnen propten zich in de wagens om te zien of ze er in pasten, een beetje droogzwemmen in een veel te dure auto. Het commentaar is dan: "Nee hij is te klein". Men smijt dan vertrouwd de portieren dicht en lost weer zo snel mogelijk in de enorme menigte op om even verderop weer te passen. Nog net op de valreep struikelen we over een enorme torpedo, die nog steeds op non-actief staat, maar weldra een nieuwe plaag op de weg zal worden, mits U er het bedrag voor over heeft. Van zijn neus straalt het kwaadaardige karakter af en de mensen staan hem te bewonderen en proberen of hij lekker zit.

Wij hadden er zo onze indrukken van en werden langzamerhand door de uitgang geperst om buiten op de parkeerplaats de auto's te zien wachten..... om verder afbetaald te worden.

M.B.

"ODE AAN VALENTINEDAY"

Al heel vroeg sprong ik uit bed en trok de gordijnen open. De zonnestralen waaierden voorzichtig door de kale boomtakken en de verse dauwdruppels deden het gras mals lijken. Een lange dag van zalig niets doen lag voor me. Ik keek op mijn horloge, maar voor de post was het nog te vroeg. Optimistisch kleepte ik mij in een zomerse rok, terwijl ik meefloot met de vogel in mijn dakgoot. Al dagen te voren had ik me voorgenomen deze dag vrij te nemen en alleen prettige dingen te doen. Om zeven uur 's morgens leek dit al een goed besluit te zijn.

Toen de post eraan kwam rende ik naar beneden. Een kleine tegenvaller: maar één kaart, maar ach ook minder zorgen. Ik pakte mijn fiets en reed de zon tegemoet. Daar ging ik liggen mijn Valentine kaart als hoofdkussen gebruikend. Een rietvogel zong voor mij alleen: YOUR FUNNY VALENTINE, en de mussen begeleiden hem. Aan het einde van de middag bleef er nog maar een klein reepje warmte over om op te liggen, totdat de zon als een ruiter te paard achter de horizon verdween. Ik huiverde en fietste naar de werkelijkheid terug.

Joost.

MUZIEK IN HET SCHOOLLEVEN

Bij het bewijzen van een stelling: Sag waarom!

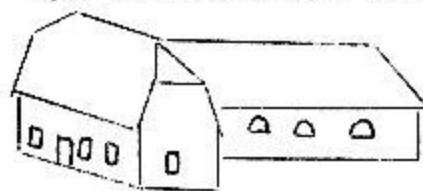
Bij een beurt : Bei dir ist alles anders.

Als je bij Pa moet komen : What in the world comes over me.

Bij het spieken : It is now or never
 Als de school uitgaat : Bye bye love
 En de leerlingen willen : Dancing time for dancers
 Huiswerk : Never on Sunday
 Klasseavond : Are you lonesome tonight
 Mijnheer van Donk : Hoestbui op vier wielen
 (peugeot)
 Docenten in de pauze : Jagers-suite

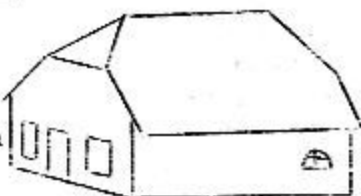
HUIZEN

Als je de huizen van vroeger (waar er nu nog maar een paar van zijn) in de Betuwe bekijkt kun je ze verdelen in twee soorten nl. de z.g.n. rechthuizen en dwarshuizen. De rechthuizen staan dus in één lijn met de schuur. Deze huizen komen, behalve in de Betuwe, ook in andere streken voor. De zijmuren van zo'n huis waren vroeger zo laag dat iemand gewoon met de ellebogen op het dak kon leunen. Dan het dwarshuis. Dit komt uitsluitend in de Betuwe voor. Het voorhuis staat dus dwars

dwarshuis

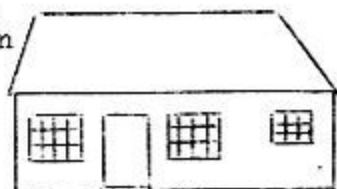
op het achterhuis. Vroegere deftige huizen bestaan uit een ruime gang in het midden met aan weerskanten grote kamers.

rechthuis

Daarachter nog een keuken. Bij het dwarshuis hoort ook het z.g.n. krukhuis. Dit is een tussen-vorm van het rechthuis en het dwarshuis. De kenmerken van het krukhuis zijn:

de deur die niet in het midden ligt, links daarvan een opkamer. Rechts een grote kamer met daarnaast weer een klein kamertje. Een opkamer is een kamer die wat hoger ligt dan de andere, waaronder een kelder ligt. De kelder hoefde dus niet zo diep te worden gegraven, waardoor de bouwkosten niet zo hoog werden. Het grondwater kwam dus niet zo gauw in de kelder. Als er een overstroming was gingen de mensen in het opkamertje wonen. Huizen die niet in het dorp stonden werden op een heuveltje gebouwd, zoals in het noorden op de terpen.

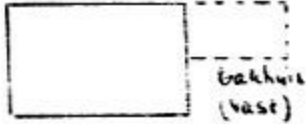
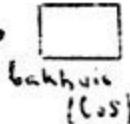
krukhuis

Hoe het huis er uitzag hing van het kapitaal van de bouwer af. Soms, als er oude stenen werden gebruikt werd de muur gepleisterd. Dan moest het huis ieder jaar gewit worden. De oude huizen hadden natuurlijk geen waterleiding en elektriciteit. Men gebruikte dus pompen en petroleumlampen. Er zijn nog sommige huizen, die ver van het dorp af staan, waar alleen pompwater is, maar dat komt nog maar zelden voor.

Dan de zolder. Eerst werd de zolder alleen gebruikt als korenzolder maar al gauw werd er een kamertje gemaakt voor een inwonend dienstmeisje of knecht.

De gewoonte dat men in bedsteden sliep begon + 1900 te verdwijnen en de alkoven (slaapkamers met 2 bedsteden tegenover elkaar) werden omgebouwd tot slaapkamers maar ook op zolder kwamen "slaapkamers" hoewel daar 's winters nog het koren lag.

Dan was er nog het bakhuis. Dit dankte de naam aan het feit dat men er vroeger brood bakte. Soms stond het apart, soms is het aan het woonhuis vastgebouwd. Er was een oven in, eerst werd daar een open vuur gestookt waarop brood werd gebakken, maar later verandert

dit in de fornuisplot, die gebruikt werd om de was te koken en het koken van veevoer. Ook werd er in dit huis gekarnd (dit doet men nu bijna niet meer) en daardoor kreeg het ook de naam van karnhuis. Soms woonde er men 's zomers in, wat voor de huisvrouw een grote werkbesparing was, daar het woonhuis nu alleen gebruikt werd om te slapen. Deze huizen waren wel idyllisch, maar tegenwoordig hebben we toch liever de huizen met de grote ramen en het vele licht.

N. Angelino.

FRANZ LISZT

Als Franz Liszt piano speelde, wierpen vele dames inplaats van bloemen hun juwelen op het podium. Zij snikten en gilden van vervoering en niet zelden vielen er enkelen flauw. Anderen verdrongen zich aan des meesters voeten om maar zo dicht mogelijk bij hem te zijn.

Ze vochten om de groene handschoen, die hij met opzet op de vleugel achterliet. Andere dames maakten zich uit de voeten met zulke waardevolle trofeeën.

Als Liszt piano speelde betoverde hij ook de mannen en

niet in de laatste plaats zijn collega's. Schuman, Mendelssohn, Berlioz, Hallé Moscheles, zelfs de jaloerse Chopin, zij allen putten zich uit in woorden van verheerlijking. Chopin had de pianotechniek nieuw, vrij leven ingeblazen, maar Liszt verbreidde de resultaten daarvan over Europa. Liszt was de grootste pianovirtuoos, die de wereld ooit heeft gekend, een briljant dirigent, een componist wiens theorieën tegenwoordig weer meer en meer als goed worden beschouwd.

Franz Liszt was de zoon van een eenvoudig Hongaarse beambte in dienst van Prins Esterhazy, dat was een koning gedurende zijn lange leven dat van 1811 tot 1886 duurde. Als een koning verwachtte hij te worden geëerd. Hij kuste de vrouwen niet de hand. Zij kusten zijn handen. Als koning kon hij geen geld aannemen en hij ontving dan ook geen cent honorarium van zijn leerlingen.

Op het hoogtepunt van zijn roem in 1847 hield hij op met concerten geven. Liszt werd de grote bevrijder van de piano. Het ideaal zoals dit werd nagestreefd door de beste pianisten, zoals Moscheles, Kalkbrenner en Herz was tot toen: de handen zo laag mogelijk boven de toetsen te houden. Liszt gooide dit principe overboord. Hij was de eerste die de piano als het ware als een orkest liet klinken. Weliswaar had Beethoven hiertoe reeds de weg gewezen; Liszt had gestudeerd bij Czerny, die een leerling van Beethoven was geweest. Maar Liszt bracht de nieuwe stijl naar voren. Hij zette zich aan het instrument hief zijn handen hoog boven de toetsen en liet ze dan met geweld vallen. De zaal was opeens gevuld met overweldigend geluid en de toehoorders hoorden, ontdekten een geheel nieuwe wereld van muzikale kleuren en opwindend, terwijl de Koning der pianisten op onnavolgbare wijze zijn vingers omhoog en omlaag over de toetsen liet glijden. Dit geniale spel kon niet overtroffen worden. Hij was een personificatie van de Romantiek in zijn leven in zijn pianostiek en in zijn muziek.

L.D. en G.V.

VIJFTIENDUIZEND KILOMETERS OVER LAND MET EEN BUS.

Hoe kan dat, vragen jullie, helemaal met een bus? Sinds ik in Nederland ben, heb ik gemerkt dat velen een vage voorstelling hebben van andere landen. Wie weet bijv. dat je maar vijf minuten op de "ferry" (pont) hoeft te varen bij Instanboel? Natuurlijk loopt alles niet even vlot.

Je maakt allerlei moeilijkheden mee. Doordat de wegen, vooral in Iran zo ontzettend slecht zijn, is er een groot aantal veren van de bus kapot gegaan. Telkens moesten we een paar uur stoppen om onze chauffeur Norman en onze mechaniciën Brian een kans te geven ze te repareren. Door deze onverwachte haltes verloren we veel tijd. Hierdoor moesten we vaak 's nachts doorrijden wat niet de bedoeling was. We gingen zoveel mogelijk in hotels slapen. Toch leerden we de mensen van de landen kennen door deze haltes. In Turkijë waren we een paar uur in een dorpje. Het was koud en we konden sneeuw op de bergen zien. 's Middags gingen we eten in een restaurant, maar we konden geen thee of koffie kopen. Daarvoor moet je naar een ander soort café gaan. Dat opent pas om 6 uur als de zon ondergaat. We vulden de tijd met rondwandelen en het dorpje bekijken. Sommige huizen waren in tegenstelling met de meeste, modern.

Toen de kroegjes open gingen, waren wij de eersten, die binnenkwamen. We waren met een stuk of acht en we namen allemaal een glaasje thee. Toen het kroegje vol werd, gingen we op stap naar het volgende. Wij kwamen in gesprek met de mannen (er zijn geen vrouwen in de café's), leerden hun gewoonten kennen, en vonden dat ze heel nieuwsgierig waren, waarom een stel Europese vrouwen met een paar mannen zo'n reis maakten.

Om terug te keren tot de moeilijkheden met de bus: we hebben in dikke modder gezeten, 's nachts om een uur of elf, op weg naar de hoofdstad van Turkije, Ankara. Wij zijn nooit zo gauw uit de bus gevlogen als toen. Buiten konden we haast niet staan. De modder kleefde aan onze schoenen. Na meer dan een uur slangden Norman en Brian sneeuwkettingen om de wielen te doen. Ze moesten daarvoor de modder weggraven, het ging niet gemakkelijk. Ik herinner me dat Brian zei: "I didn't know that the Turks had laid such good foundations in their roads"!

In Yoegoslavië lagen we 's nachts te slapen in droge sloten. We konden niet verder gaan omdat de "chassis was slipping". We hebben in India moeten stoppen omdat er een enorme zandverstuiving was, en we niets konden zien. We hebben in de Iraanse woestijn gekampeerd (omdat de veren weer gebroken waren. Wat was het toen koud!) We zijn bijna van een steile helling afgerold. De motor sloeg af net op een spoorwegovergang in India, en ook in een stroompje

in Turkijë.

Ik zou zo verder kunnen gaan. Maar je moet heus niet denken dat het verschrikkelijk was. We hebben ontzettend veel moois en interessants gezien. Je zag de natuur van deze weinig bekende landen.

We zijn door deze landen gereisd, India, Pakistan, Iran, Turkijë, Griekenland, Yoegoslavië, Italië, Frankrijk en België.

G.v.d.Riet.

SPIEKEN

Het eigenbelang zet alle deugden en ondeugden aan 't werk.
La Roche Foucauld.

Een zaak, die men onmogelijk acht, wordt vaak door nood tot stand gebracht.
Cats.

Ook het grootste gevaar kan een domme gewoonte worden.
Daudet.

DE PRESTATIEAVOND

Het is voor de schoolraad een enorme opluchting geweest, dat deze avond zo'n succes is geworden en we willen alle klassen leraren en groepen via onze krant dan ook hartelijk danken voor de bijdragen, die ze op deze avond hebben verzorgd. Opnieuw is er weer eens bewezen, dat men met een klein beetje inspanning hele gezellige avondjes in elkaar kan zetten en verder zou ik nog willen zeggen: laten we toch op deze manier doorgaan, want deze avond heeft het bewijs geleverd, dat er ook bij ons op school animo genoeg aanwezig is, wat ook wel bleek uit de opkomst!!! Wij van de schoolraad hopen, dat deze animo niet alleen tot dergelijke avonden beperkt zal blijven, maar ook bij andere gebeurtenissen zal blijken.

T.H.

Poezie-minnende lezers,
ongetwijfeld zult u allen het gedicht "Fuif" van M.de H. en C.F. hebben gelezen. Allereerst moet me van het hart dat het mij een raadsel is, hoe men met z'n tweeën een gedicht kan schrijven. Weliswaar kent men in onze literatuur de dames Wolff en Deken, maar zij schreven samen boeken.

Nadat ik de noot van de redaktie had gelezen, las ik het gedicht nog eens door en nam de pen op.

Het begin deed mij even denken aan een gedicht van de

dichteres Sonja Prins. Maar al gauw wordt "mijn verstand benard" door dit blij en droevig door elkaar zijn. Voor mij is het meer hutsput dan vakuum. Misschien daarom de titel? Ik zou zeggen, proberen jullie eens ieder afzonderlijk iets te schrijven, misschien dat ik er dan één lijn in kan vinden.

N.H.

KOMMENTAAR

Dat in Nederland grote kunstenaars niet begrepen worden blijkt toch welweer heel duidelijk uit de woorden die onder het gedicht "FUIF" stonden. Natuurlijk is dit nu nog erger, omdat het in ons floriant Zetten is gebeurd. Kunstenaars zijn meestal overgevoelige mensen en juist daarom moet het voor onze twee auteurs een hele opoffering zijn geweest toen zij dit uit pure nood er onder hebben geflanst. Want juist uit dit schijnbaar nietszeggende zinnenetje, spreekt toch wel heel duidelijk wat voor een tragedie achter dit gedicht ligt. Maar omdat ik tot mijn grote spijt moet erkennen dat ik het ook niet begrijp, vraag ik aan deze twee auteurs heel nederig of zij zo goed zouden willen zijn mij dit gedicht in het volgende UILENEST uit te leggen.

Ongetwijfeld zullen er nog wel meer zijn die Uw oeuvre niet begrijpen.

Wel kan ik dit gedicht begrijpen indien er een andere titel boven stond. Want als ik dit gedicht lees, bekruipen mij terstond de vragen:

1 is dit gedicht niet na een fuif uit de pen gevloeid?
2 en waren de dichter(essen) niet teveel onder invloed van de bekoorlijke Bacchus gekomen. Dit zijn echter vragen die ik beantwoord hoop te zien in het volgende UILENEST. Dat in de redactie achterlijken zouden zitten lijkt mij absurd, omdat sinds het B.L.O. uitgevonden is, achterlijken niet meer op een H.B.S. plegen te zitten. Zeker niet in ons lieflijk ZETTEN.

Frank

OVER EXPERIMENTELE POEZIE

STEENLIED

Woorden achterstevoren
zijn naar u onderweg:
om zegewoon te horen
zijn uwe oren weg.

Zinnen binnestebuiten
want uw verstand is heen.
Lied om op u te stuiten:
steen tegen steen.

GERRIT ACHTERBERG

Bij een bespreking van experimentele poëzie kan het wellicht verhelderend werken dit gedicht te citeren, want het bevat in acht kleine regels de feitelijke boodschap van de moderne dichters. Het bezwaar van zeer veel mensen tegen experimentele poëzie is dat ze het niet begripen, dat de vaak onsamenhangende zinnen, abstracte beelden en woorden zonder duidelijk zichtbaar verband hen bevreemden en zelfs irriteren. En inderdaad kan men zich afvragen: waarom gieten de dichters hun poëzie in deze vorm? Waarom hebben zij gebroken met alle stijlfiguren en opvattingen van eeuwen lang?

Ik zal trachten u mijn idee hierover duidelijk te maken. De experimentelen menen dat de mens niet meer gevoelig is voor alledaagse woorden in alledaags woordverband, dat de poëzie hem niet meer zin levensboodschap kan brengen, omdat alle poëtische beelden oud en afgesleten, te vaak gebruikt zijn en daardoor de lezer niet meer aanspreken. Er moeten nieuwe vormen gezocht worden, nieuwe beelden, nieuwe stijlfiguren, die zich dieper bij de lezer indringen en die hem, misschien terwijl hij zelf zegt dat hij het onzin vindt, bijblijven en in zijn onderbewustzijn voortleven (zodat zelfs aan de tegenstander de boodschap van de experimentele poëzie gebracht kan worden). De mens is niet meer gevoelig voor de "GEWONE" vormen, de boodschap moet in een meer aansprekende vorm gegoten worden. DE experimentele dichters willen dus, zoals zij zelf schrijven: de taal hernemen aan een handvol arme lieden, die met zichzelf en de huppen openluchttheater spelen.

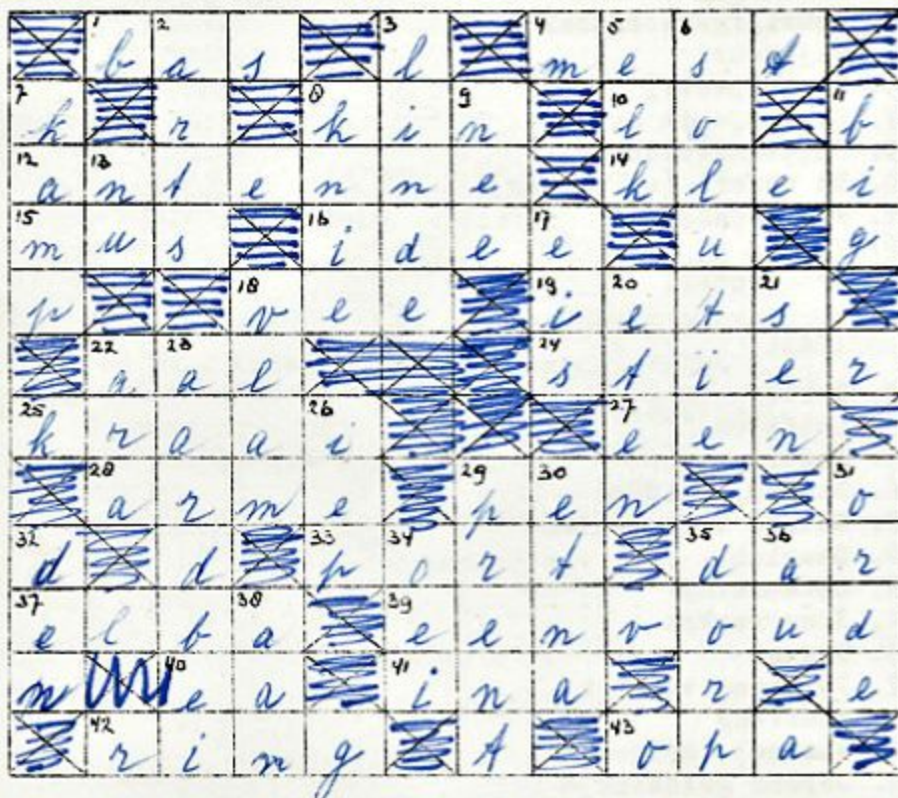
edmond esberg

WERELD

ik ben zeer dichtbij verdronken
in het gouden gevaar van je huid
terwijl je haar naar de hand van de wind stond
en de nacht oogluikend toekeek
hoe de regen je eindelijke mond kust
het glas van je ogen brak in stilte
verlangend misschien vol pijn
misschien alleen een hand vol zon
voor een wereld zo klein
dat je amper je benen strekken kunt.
als ik nu muziek van wolken
voor je had of van zomaar het licht
het zou het paar van de ogen doen sterven
je handen traag laten spreken:
"als je een blauwe lucht ziet
heb jij dan ook zin er heen te gaan?"
maar muziek is vaak hard van schelpen
van metaal of soms van hout
je zou het eigenlijk als water moeten horen
het water is al oud en soms
kun je nog luisteren in de schelpen
de handen van de zee
als de lucht maar toereikend was.

(SLOEBER)

KRUISWOORDPUZZLE

HORIZONTAAL:

1. Lage mannestem
4. voedsel voor planten
8. deel van het gezicht
10. Lager onderwijs (afkorting)
12. Ontvangst en zenddraad van radio
14. Vruchtbare grondsoort
15. Straatvogeltje
16. Gedachte, denkbeeld
18. Verzamelnaam voor koeien, varkens, enzovoort.
19. klein beetje
22. Vis
24. Rund
25. Brutale vogel

27. Lid en Telwoord
28. Behoeftig iemand
29. Schrijfgereedschap
30. Wijnsoort
35. Mannetjesbij
37. Eilandje in de zee
39. Ongekunsteldheid
40. En andere (afkorting)
41. Meisjesnaam
42. Vinger
43. Grootvader.

VERTICAAL

2. Dokter
3. Loofboom
5. Ieder
6. Bandeplakmiddel
7. Ruimte voor tenten
8. Gewricht
9. Ontkenning
11. Jong varken
13. Thans
17. Dwingend verzoek
18. Vuur tong
20. Voedsel, spijs
21. Japans geldstukje
22. Soort papegaai
23. Sappige voorjaarsvrucht
26. Loofboom
29. Plaat
30. Vulkaan op Sicilië
31. Netheid, regelmaat
32. Naaldboom
34. Uitroep van verbazing
35. Woonplaats
36. Uitroep van pijn
38. Voorzetsel

Oplossing komt in de volgende schoolkrant.

P.Q.R.

Voor de goede oplossing van de puzzle wordt een boekebon beschikbaar gesteld.

Kappersbedrijf J.VAN AGGELEN & ZN. * Hoofdstraat Zetten. * Telefoon 251	"HET MEUBELHUIS" Het aangewezen adres voor al uw meubelen en vloer- bedekking. J.LUYENDIJK & ZN. Dorpsstraat 84-86 Elst (Gld.) tel.676
Mocht het bestaan, dat U naar Amsterdam zal gaan, denk er dan aan, bij BREEM langs te gaan. De juwelier met een goede naam. Voor eerste klas artikelen van de beste faam. Nieuwendijk 172 - BREEM - Haarlemmerstr.34 AMSTERDAM	

Voor: Handwerken shawls handschoenen nylons naar "MODERN" Zetten	Radio, televisies, stofzuigers. A.WEYS Hoofdstraat 52 ZETTEN
Voor al uw bloemwerk naar Bloemenmagazijn "FLORA" Julianaplein 8 - Zetten Telefoon K 8880-731	Fijne Vleeswaren C.M.SIPMAN Rund- en Varkensslagerij Specialiteit in fijne Worstsoorten. Hoofdstraat 53 - tel.231
KELTUM-PLEET..... Koninklijk!! OMEGA-HORLOGES... Meesterlijk!! HORLOGERIE PEERDOLTE ZETTEN	Levensmiddelenbedrijf TIMMER - tel.472 Hoofdstraat 20, Zetten. Uw adres voor levensmiddelen is - delicatessen - tabaksartikelen.
Voor ciagetten en versnaperingen etc. uw adres: H.HEYENK Steenbeekstraat 16 Zetten - tel. 427.	L.LOOLJEN Onder Rijkstoezicht gedipl.Schoenhersteller. Hoofdstraat 32 Zetten. - Tel.339.

